

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 24. Curtii Origi Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

centiæ invictissimum erat argumentum quod, cum adeo multos haberet æmulos, nemo aliquis ei labem ullam de-
decoris aut vitii esset ausus impingere. Pauperum insuper inopiæ aures manus-
que semper habuit liberaliter apertas, in quos præter plurima pie legata etiam
octo aureorum millia post mortem di-
stribui jussit. Denique locupletissimam
suam Bibliothecam, cujus repertorium
Justus Fontanus confecerat, omnium
Eruditorum usui apertam esse voluit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

§. XXIV.

Curtii Origi Cardinalis obitus.

Alter, cujus mortem Sacrum Purpu-
ratorum Collegium hoc anno de-
ploravit, erat Curtius Origus patria
Romanus, qui parentibus nobilitate
claris, Marchione Caspare, & Maria
Laura de Palumbaria die nona Martij
anno Christi millesimo sexcentesimo
sexagesimo primo natus est. Ipso na-
turæ beneficio acre & excitatum nac-
tus ingenium, nec ipse sibi ulla in re,
vel morum integritate, vel discendi ar-
dore ac diligentia defuit. Traditus in-
super erat optimis Institutoribus ad eru-
diendam juventutem præclare natis,
quorum dexteritate intra brevissimum

M m 2

tem-

Sæc. XVIII. temporis spatium non modo literarum
 A. C. 1737. rudimenta, sed & altiores disciplinas
 ad maturitatem perduxit. His probe
 imbutus, animum ad jurisprudentiam
 applicuit, quo in studio tam felices fe-
 cit progressus, ut in Romana Univer-
 sitate Doctoratus nomen & insignia
 promereretur. Sic ingenii studique
 alacritate mirificam sui expectationem
 movit, tantaque apud Innocentium
 XI. Papam gratia valuit, ut in Albo
 Præsulorum Romanorum & Proto-nota-
 riorum Apostolicorum referretur: Pau-
 lopost Congregationi de bono regimine
 aggregatus, inter Judices æconomico
 gubernio ditionis Ecclesiasticæ præpo-
 sitos locum obtinuit, inde Auditor Sig-
 naturæ, ut vocant, *justitiæ* renuntia-
 tus, Cameræ Apostolicæ Pro-Directo-
 rem egit. Quanta vero industria,
 quantave vastæ eruditionis commen-
 datione in difficillimis hisce muneribus
 omnes fori controversias, omnesque
 Jurisprudentiæ latebras lustraverit, lo-
 quuntur relicta ingenii sui monumenta,
 ac decisiones. His meritis clarus Vi-
 rorum sua ætate maximorum, & præ-
 cipue Corsinii Cardinalis benevolen-
 tiam sibi conciliabat, a quo etiam ad
 Pontificatum assumpto libellorum sup-
 plicum Secretarius dictus Congregatio-
 nibus Avenionensi & Lauretanæ adje-
 ctus

tus fuit, & paulopost Congregationi, *Sæc. XVIII.*
 quæ *Sacra consulta* vocatur, a secretis *A. C. 1737.*
 esse meruit. Hæc prima erant labo-
 rum præmia, crescente autem indies
 meritorum fama ab eodem Clemente
 XI. Papa Cardinalium Collegio adscrip-
 tus est, quinto autem post anno perar-
 duam Legationem Bononiensem obire
 iustus, quinto post adventum Mense
 ex humanitatis officio non levem sibi
 accersiverat molestiam. Res ita acci-
 dit: Advenerat Taurino Bononiam
 Comes de Peterborough Angliæ Par,
 hunc Jacobus III. Angliæ Rex, quem
Prædentem vocant, in vitam & liber-
 tatem suam conspirare, suspicabatur,
 ac propterea Cardinalem Origum Sedis
 Apostolicæ Legatum sollicitabat, ut il-
 lum unacum suis famulis custodiæ dari
 juberet: Annuit nimia facilitate ejus
 votis Legatus, & die undecima Sep-
 tembris missa militum manu Comitem
 ad Urbanam arcem captum abduci,
 omnes ejus cistas sigillo muniri, ip-
 siusque famulos in publicos Urbis car-
 ceres compingi præcepit. Fit severa
 inquisitio, sedulo excutiuntur omnia
 scrinia, & chartæ, sed nec minimum
 factæ accusationis vestigium apparet:
 iterato ad examen vocatur Comes, pro-
 ponuntur eidem sex præcipua accusa-
 tionum capita, quæ tamen ipse omnia
 M m 3 tam

Sæc. XVIII. tam liquidis rationibus diluit, ut ejus
A. C. 1737. innocentia luculenter pateret: Eapropter Comes graviter de illata injuria
 questus sibi palam satisfieri postulabat, &, quod rei conditionem adhuc pejorem fecerat, ipse etiam Guilielmus
 Britannæ Magnæ Rex ejusque Parliamentum sibi met hanc contumeliam
 fuisse irrogatam reputans, additis etiam minis a summo Pontifice petiit, ut ab
 Origo Legato suo injustæ captivitatis pœnas deposceret. Actum diu ac serio de reconciliationis modo, ac tandem utrinque conventum, ut præstita
 satisfactio hac ratione fieret. Die decima quinta Octobris Cardinalis Origo
 currum suum ad Urbanam arcam mitteret, in eoque Comitem ad Urbem
 deductum decima septima ejusdem Mensis in suo Palatio magna prorsus
 pompa exciperet, ac singularibus honorum existimationisque significationibus cumulato, intimum cordis sui dolorem testaretur, quod præcipiti nimis
 consilio in ejus captivitatem consentisset; demum declararet, se propterea a summo Pontifice acriter reprehensum
 fuisse, sibi que gravius exprobratum, quod temerariis Prætendentis suspitionibus, ac iteratis ejusdem sollicitationibus sese ad hoc facinus inducere passus fuisset: Ipse vero Jacobus Rex suæ
 familie

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

familiæ Nobilem ad Comitem ablegaret, qui factum excusaret, rejecta culpa in ejus hostes, qui falsum hunc rumorem in vulgus sparsissent: Hoc deprecationis officio satis Comiti factum; ast non eadem flexibilitate Angliæ Rex, ejusque Parliamentum oblatam acceptabat satisfactionem, jamque rumor haud incertus vulgabat, in Mahunensi portu duas triremes gravioris molis tormentis pluribus instructas, & octo naves incendiarias esse paratas, ut Pontificium Urbis veteris portum injectis pilis ferreis nitrato pulvere fartis vastarent. Verum aliorum Principum opera in has tandem itum est leges, ut Pontifex ad potentem quemdam Principem Catholicum Angliæ Regi fœdere junctum litteras propria manu exaratas & ab hoc Britannix Regi exhibendas daret, simulque in illis declararet, se incio, & sine Apostolicæ Cancellariæ mandato Bononiensem Legatum eo processisse, ut per injustam vim ex male fundata, falsaque suspitione Comitem de Peterborough custodiæ dari juberet: ipse vero Origus Cardinalis Legatus, necnon Cardinalis Paoluccius Pontificii status Secretarius ad Bingium Anglicum Mediterranei maris Præfectum epistolam mitterent, in qua Origus specialiter profiteretur, se suis amicis complacendi

M m 4

studio

Sæc. XVIII. studio, ex temeraria suspicione, cuius
A. C. 1737. tamen falsitatem nunc agnosceret,
 Britanniae Magnae Parem in suo per
 Pontificias ditiones transitu intercipi
 præceperit, se jamjam hunc erro
 rem coram sua Sanctitate deprecatum
 fuisse, ac etiamnum a sua Britannica
 Majestate veniam petere: Adimpletis
 hisce conditionibus fatale hoc nego
 tium penitus diremptum est, Origus
 vero per integram adhuc quadriennium
 Bononiensi Legationi non sine maxima
 nominis sui commendatione præfuit:
 Mortuo demum Clemente XI. Romæ
 in comitiis ad electionem Innocentii
 XIII. suum quoque contulit suffragium,
 a novo hoc Pontifice in Præfectum S.
 Concilii Congregationis electus. De
 mum a Benedicto XIII. qui post Inno
 centii obitum D. Petri Cathedram mo
 derabatur, maximi habitus, urgente
 Polignaco Cardinale Franciæ Legato
 duodecim Noailii Cardinalis articulos
 examinare, & Bichi Lusitani Nuntii
 causam discutere jussus est, in utro
 que autem negotio præclara suæ mo
 derationis ac prudentiæ specimina edi
 dit: Postea Romanæ Inquisitionis Con
 gregationi a secretis dicebatur, ut justitiam,
 ac fidei puritatem, quam semper
 impense coluerat, etiam exortis
 Religionis diffidiis strenue vindicaret.
 Inter.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

Interfuit jam tertiis comitiis, in quibus, si ejus merita prævaluissent, abs omni controversia ad supremos Apostolatus honores evehctus fuisset: Ast Origo dignitates promeruisse, satis fuit; non enim labores propter honorem, sed honorem propter labores, quos in Ecclesiæ commodum subiret, ambiebat, quapropter a Clemente XII. neo-electo Papa gravissimis negotiis adhibitus, perarduas lites cum Lusitano & Sabauda Regibus componere, & in Cosciæ causam inquirere coactus est, ubi semper, cum mitissimæ esset indolis, benigniorem tulit sententiam: Anno autem hujus sæculi trigesimo sexto tam gravi opprimebatur morbo, ut omnibus Ecclesiæ Sacramentis munitus, extremam vitæ horam omni ferme momento præstolaretur: convaluit equidem, mox tamen ex nimia virium debilitate morbi vehementia adeo augebatur, ut die decima octava Martij anni sequentis ætate meritisque gravis anno vitæ septuagesimo sexto naturæ concederet: sepultus est in tituli sui Ecclesia ad S. Eustachium in monumento, quod mortis memor sibi vivens posuit.

§. XXV.

Henrici de Bissy Cardinalis decessus.

M m 5

Præ-